

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2018r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił J. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 16.10.2017r.

Na uzasadnienie decyzji organ rentowy wskazał co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Zakład odmawia przyznania jednorazowego odszkodowania, ponieważ w wyniku analizy dokumentacji zgromadzonej w sprawie uznał, że okoliczności zdarzenia z dnia 16.10.2017r. nie dają podstaw do uznania wypadku za wypadek przy pracy. Okoliczności opisane w protokole – krzywo postawiona noga - nie wskazują na wystąpienie przyczyny zewnętrznej zdarzenia.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona J. M. zaskarżając ją w całości i wnosząc o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 16.10.2017r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podnosiła, że zdarzenie z dnia 16.10.2017r. było wypadkiem przy pracy, co stwierdzono w protokole powypadkowym, ze względu na nagłość, przyczynę zewnętrzną i związek z pracą. Przyczyną zewnętrzną było, w ocenie ubezpieczonej, niefortunne postawienie stopy i potknięcie się, zakończone upadkiem. Wskazano, że powyższe miało miejsce w czasie wykonywania przez ubezpieczoną obowiązków pracowniczych, a bez powyższej przyczyny nie doszłoby do powstania urazów skutkujących niezdolnością do pracy odwołującej się.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. (...)wniósł o jego oddalenie oraz podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w Szkole Podstawowej nr (...) w U..

W dniu 16.10.2017r. ubezpieczona w trakcie pracy uległa wypadkowi, który pracodawca uznał za wypadek przy pracy w protokole nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Przyczyną wypadku było nagłe skrzywienie stopy w stawie skokowym spowodowane krzywym postawieniem stopy na posadzce. W protokole powypadkowym nie stwierdzono, aby wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowaną pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez nią umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Nie stwierdzono również nieprzestrzegania przez pracodawcę przepisów prawa pracy. Skutkiem wypadku ubezpieczonej było zerwanie więzadła stawu skokowego prawego.

(okoliczności bezsporne, akta ZUS)

Ubezpieczona J. M. w Szkole Podstawowej nr (...) w U. wykonuje pracę nauczyciela wychowania fizycznego.

W dniu 16 października 2017 roku ubezpieczona miała prowadzić lekcję wychowania fizycznego i zajęcia szkolnego klubu sportowego. Wykonywanie pracy w tym dniu rozpoczęła od godziny 7.00. Po zakończeniu pierwszych zajęć szkolnego klubu sportowego, przed godziną 8.00, poszła na korytarz, aby przyprowadzić na zajęcia kolejną grupę uczniów. Idąc korytarzem ubezpieczona źle postawiła stopę i upadła. Przyczyną upadku było to, że nie zauważyła włazu w podłodze. Korytarz, w tym jest włączony jest kafelkami, a wokół włazu jest metalowa ramka.

Po upadku ubezpieczona wstała i zorientowała się, że prawa stopa bardzo ją boli oraz że nie jest w stanie na nią stanąć. Poprosiła koleżankę o pomoc i poprowadzenie dalszych zajęć, a po zakończeniu godziny lekcyjnej zgłosiła zdarzenie i została zawieziona do lekarza.

Tego dnia nie wydarzyło się nic szczególnego, był to zwykły dzień w pracy ubezpieczonej.

(dokumentacja zdjęciowa k. 7, protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 8-9, przesłuchanie odwołującej się J. M. k. 37-38)

Ubezpieczona nie cierpi na żadne choroby przewlekłe. Nigdy nie cierpiała na zaburzenia równowagi.

(przesłuchanie odwołującej się J. M. k. 38)

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 29.01.2018r. stwierdził potrzebę rehabilitacji leczniczej ubezpieczonej w zakresie narządu ruchu w systemie stacjonarym.

(orzeczenie w sprawie potrzeby rehabilitacji leczniczej z 29.01.2018r. k. 13)

Decyzją z dnia 24 września 2018r. (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. (...) odmówił J. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 16.10.2017r.

(akta ZUS)

Celem ustalenia jaki jest procentowy rozmiar uszczerbku na zdrowiu odwołującej się w związku z wypadkiem przy pracy z 16.10.2017r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii.

Biegły po przeprowadzeniu wywiadu, zapoznaniu się z dokumentacją medyczną ubezpieczonej oraz po przeprowadzeniu badania rozpoznał u ubezpieczonej:

- stan po skręceniu stawu skokowego prawego w dniu 16.10.2017r.,

-stan po leczeniu operacyjnym jego niestabilności pourazowej,

- zmiany chondromalacyjne bloczka kości skokowej

-zapalenie rozciągnięta podeszwowego stopy prawej.

Wysokość długotrwałego uszczerbku w związku z wypadkiem przy pracy z 16.10.2017r. biegły ustalił na 8%, ale została ona pomniejszona uwzględniając wcześniejszą diagnozę tj. nawykowe skręcenie stawu skokowego z cechami niestabilności.

W związku z powyższym, biegły stwierdził, że stały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy z 16.10.2017r. wynosi **4 %** według pozycji tabeli 162a.

(opinia biegłego z zakresu ortopedii W. M. k. 47-58)

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dokumentach urzędowych i prywatnych, których moc dowodowa w świetle przepisów art. 244 i 245 k.p.c. nie budziła żadnych wątpliwości.

W niniejszej sprawie konieczna była wiedza specjalna z zakresu medycyny, stąd Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii. Opinia w ocenie Sądu była prawidłowa, fachowa i rzetelna i należyście uzasadniona . Ponadto strony nie kwestionowały opinii biegłego .

Sąd dał wiarę spójnym i logicznym zeznaniom odwołującej się J. M..

Pominięto dowód z zapisu w formie CD nagrania z monitoringu (k. 17), ponieważ zapis ten nie dał się odtworzyć, a więc dowód nie mógł zostać przeprowadzony przez Sąd.

Sąd oceniał wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.), mając na uwadze że przepis art. 233 § 1 k.p.c. zobowiązuje Sąd do oceny konkretnych dowodów i w związku z całym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, jak również i to, że swobodna ocena dowodów nie jest całkowicie dowolna, a normy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wiążąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. orzeczenie SN z dnia 10 czerwca 1999r., sygn. akt II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000, numer 17, poz. 655).

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1693), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że definicja wypadku przy pracy z art. 3 ustawy uważanego jako zdarzenie nagle, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą jest zbliżona do definicji wypadku przy pracy z art. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 130, poz. 144 ze zm.) i tym samym należy stwierdzić, że w tym zakresie wydane na podstawie poprzedniej stanu prawnego orzecznictwo zachowało swoją aktualność.

Przyjmuje się, że zdarzenie będące istotnym zewnętrznym czynnikiem wywołującym negatywną reakcję organizmu i stanowiące przyczynę wypadku przy pracy posiada cechę nagłości tylko wtedy, gdy przebiega w czasie nie dłuższym niż trwanie dnia pracy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 czerwca 1999 r., II UKN 24/99 (OSNAPiUS 2000 nr 18, poz. 697); podobnie w wyroku z dnia 18 marca 1999 r., II UKN 523/98 (OSNAPiUS nr 10, poz. 396), Sąd Najwyższy stwierdził, że nie jest wypadkiem przy pracy zdarzenie, którego następstwa chorobowe występują po okresie znacznie przekraczającym jedną dniówkę roboczą.

Z kolei zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny - w istniejących warunkach - wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym (wyrok Sądu Najwyższego z 1999.08.18, sygn. akt II UKN 87/99, OSNP 2000/20/760).

W niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim, że wypadek z dnia 16.10.2017r. ubezpieczonej J. M. miał związek z pracą. Nie ulega bowiem wątpliwości, że miał miejsce w czasie wykonywania przez nią obowiązków pracowniczych – przygotowań do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego. Spełniona została również przesłanka nagłości, ponieważ zdarzenie sporne przebiegało w przeciągu jednego dnia pracy powódki. Przesłanki te nie były jednak osią sporu

między stronami – sporna była jedynie kwestia zewnętrznej przyczyny wypadku - w ocenie organu rentowego wypadek nie był spowodowany przyczyną zewnętrzną.

Sąd zważył w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody, w tym z przesłuchania odwołującej się i protokołu powypadkowego, że przesłanka przyczyny zewnętrznej wypadku również została spełniona.

Przyczyną wypadku, bezsporną pomiędzy odwołującą się i organem rentowym, było bowiem nagle skrzywienie stopy w stawie skokowym, spowodowane krzywym postawieniem stopy na posadzce. Ubezpieczona nie zauważyła wstępu znajdującego się w podłodze, co spowodowało nieprawidłowe położenie stopy na posadzce i w efekcie upadek. Ponadto nie było to typowym zdarzeniem w pracy powódki - było nagle i niespodziewane. Bez wątplenia jest to przyczyna pochodząca spoza organizmu poszkodowanej, która pogorszyła stan zdrowia ubezpieczonej dotkniętej już schorzeniem samoistnym tj. nawykowym skręceniem stawu skokowego z cechami niestabilności.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zmianami) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy.

Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Biegły ortopeda uwzględnił powyższe schorzenie samoistne, określając wysokość długotrwałego uszczerbku w związku z wypadkiem przy pracy z 16.10.2017r. na 8%, który następnie pomniejszył uwzględniając wcześniejszą chorobę ubezpieczonej sprzed dnia wypadku. W konsekwencji biegły ustalił, że stały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy z 16.10.2017r. wynosi 4 % według pozycji tabeli 162a. Ustaleń biegłego strony nie kwestionowały.

Wobec powyższego, należne ubezpieczonej J. M. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z 16.10.2017r. wynosi 3668 zł (4 x 917 zł) - na podstawie pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 21.03.2019r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2019 r. poz. 270).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zmianami) oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. i przyznał ubezpieczonej J. M. od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O. (...)jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w kwocie 3668 zł.

W punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, określonych na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować zwrot uzasadnienia w kontrolce
2. Odpis doreczyć pełn ZUS (R. W.) z pouczeniem o apelacji i aktami ZUS
3. (...) dni

BB 29 maja 2019 roku